

ת"פ 16715/12/20 - מדינת ישראל נגד ע'

בית משפט השלום באילת

ת"פ 16715-12-20 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)

בפני כבוד השופטת ליאורה אדלשטיין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ט' 1418768 ע' (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. ביום 01.03.2021 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, המייחס לו עבירות של פציעת בן זוג - לפי סעיף 335(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג - לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם וגב' ר.ח. (להלן: "המתלוננת") בני זוג ולהם ילד משותף בן מספר חודשים (להלן: "התינוק"). למתלוננת ילד נוסף - ח.נ., בן כשנתיים (להלן: "הקטין").

3. בני הזוג מתגוררים יחד עם התינוק והקטין בדירה ברחוב החורב, אילת (להלן: "הבית").

4. בתאריך 25.11.2020, סמוך לשעה 22:00, לאחר ששתו המתלוננת והנאשם לשוכרה, נרדמה המתלוננת בחדר הילדים כאשר היא שוכבת במיטה הזוגית ולצידה שוכב בנה הקטין. בנה התינוק ישן אף הוא בחדר הילדים במיטה נפרדת.

5. בהמשך אותו לילה, בשעה שאינה ידועה במדויק, נכנס הנאשם לחדר כאשר הוא אוחז בידיו בכבל חשמלי אותו הועיד לשימוש כנשק קר - ותקף את המתלוננת כשהוא מצליף בה בכבל באכזריות, שוב ושוב, בעוד הכבל פוגע בידיה, בבטנה ובגבה, מספר רב של פעמים וכל זאת כאשר הקטין ח.נ. ישן לצידה.

6. מיד לאחר מכן משך הנאשם את המתלוננת ברגליה עד שקמה מהמיטה.

7. הנאשם לקח את המתלוננת לחדר השינה, השכיב אותה על המיטה כאשר היא ללא מכנסיה, התיישב עליה כשהוא רכון מעליה בעוד היא מרותקת למיטה ללא יכולת תזוזה. אז החל הנאשם להכות את המתלוננת באמצעות אגרופיו בפניה ונשך אותה בצווארה משמאל וגרם לה סימני נשיכה אדומים.

8. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת הנזקים כדלקמן:

כתוצאה מהצלפות הכבל החשמלי - שפשופים לינאריים הנראים כסימני הצלפה במקומות בגבה ובצידו השמאלי של גופה.

כתוצאה ממכות האגרופ - חבלות בדמות נפיחות לטרלית על פני הגבה ועפעף עליון שמאל עם לסרציה שטחית סגורה המערבת את הגבה וחבלה מדממת בשפה העליונה.

המתלוננת דיממה מפציעה במיטה וסימני דם נמצאו על כיסויי המיטה והכרית.

חוות דעת

תסקירי שירות המבחן

9. מתסקיר שירות המבחן מיום 05.05.2021, עולה כי הנאשם יליד 1992, אב לילד בן כ-8 חודשים, נולד וגדל בסודן. לדברי הנאשם, מגיל 7-10 למד במסגרת חינוכית בסודן ועזב אותה לצורך סיוע בפרנסת משפחתו. בהמשך עבד כשנתיים בחנות בגדים של קרוב משפחה וחסך כסף לצורך הגירתו למדינה אחרת. בגיל 14 הגיע יחד עם מכרים לישראל ותיאר חוויות קשות במעבר זה, כאשר אחד מחבריו נעדר בדרך ואחר נורה למוות ע"י הצבא המצרי. בהגיעו לארץ שהה מספר ימים במתחם סהרונים ולאחר מכן עבד כשלוש שנים במלונות בים המלח. לאחר מכן שהה שנה במתחם סהרונים עד שחודשה אשרת העבודה שלו, בגיל 18, ואז עבר להתגורר בעיר אילת כאשר בשנים הראשונות עבד במלונות בעיר ואז כ-4 שנים בשיפוצים, עד מעצרו הקודם. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ו-9 אחים כאשר הינו השביעי לסדר הלידה. אביו היה נשוי לאישה נוספת ממנה נולדו 2 ילדים. אחד מאחיו למחצה נעדר בגיל 12 בנסיבות שאינן ידועות למשפחתו. ארבעה מאחיו נפטרו, כאשר בנוגע לשניים מהם אינו יודע את סיבת פטירתם מאחר ונפטרו בזמן ששהה בארץ. השניים האחרים נפטרו מנגיף הקורונה.

בהתייחס לעברו הפלילי מסר כי לא שלט במעשיו בהיותו תחת השפעת אלכוהול. בהתייחס לשימוש בחומרים משני

תודעה, מסר כי התחיל לשתות אלכוהול בגיל 21, באופן יומיומי וללא גבולות. שיתף כי החל לעשות שימוש בסמים לאחר שחרורו ממאסרו האחרון על רקע קשיי השונים. הנאשם שיתף כי בשנת 2019 גם החל להמר, תחת השפעת אלכוהול, והפסיד עשרות אלפי שקלים.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, תיארה בפניו מערכת יחסים זוגית טובה עם הנאשם ותיארה אותו כאדם אכפתי, דואג ומכבד, לא אלים ואב טוב שמסייע לה בבית. המתלוננת שללה אלימות כלכלית או מינית כלפיה ומסרה כי לאחר שחרורו האחרון ממאסר התחיל לשתות אלכוהול בכמויות גדולות מחוץ לביתו כשהוא חוזר בגילופין. מסרה כי ידעה שמאסרו הקודם היה בגין עבירות סחר בסמים אך לא ידעה על שימוש בסמים. המתלוננת מסרה כי היא מוכנה לחזור אל הנאשם ולשקם את הקשר ביניהם בתנאי שיעבור טיפול במסגרת מעצרו או מחוץ לכלא.

שירות המבחן התרשם מדינמיקת יחסים מורכבת ותלותית בין בני הזוג וכן קושי בנפרדות ביניהם.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם גדל במציאות חיים מורכבת ובצל חסכים חומריים ורגשיים כאשר לאורך חייו חווה אבדות קשות של בני משפחתו וחבריו, אותם מתקשה להכיל, וכי הריחוק מבני משפחתו מוסיף ללחציו הנפשיים. גורם הסיכוי לשיקום בעניינו הוא העובדה שהנאשם הצליח לשתף בקורות חייו ובקשייו עד רמה מסוימת ושבמהלך חייו שאף לנהל אורח חיים נורמטיבי, לשמור על יציבות תעסוקתית ולהקים תא משפחתי.

שירות המבחן התרשם כי מאז שהייתו בארץ מנהל הנאשם אורח חיים שולי, המאופיין בשימוש בחומרים ממכרים ומעורבות בפלילים. הנאשם מתקשה לבחון את דפוסי חשיבתו והתנהגותו האלימים באופן ביקורתי ומשליך את התנהגותו האלימה על שימוש בחומרים משני תודעה; הוא מתקשה לראות את ההשלכות של התנהגותו על האחר.

בשל האמור לעיל ולצד התרשמות שירות המבחן כי סנקציות עונשיות קודמות לא הרגיעו את הנאשם, סבר שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה בכלל ובמערכת הזוגית בפרט, על רקע צריכת חומרים משני תודעה. בנוסף העריך שירות המבחן כי הרצון שהביע הנאשם להשתלב בטיפול הינו חיצוני ונבע מתוך רצון להשפיע על הליכי המשפט המתנהלים נגדו ולא מתוך הבנה של הבעייתיות בדפוסי התנהגותו ורצון לבוחנם לעומק וכן בשל רצונה של בת זוגו.

על כן, לא המליץ שירות המבחן על הליך טיפולי בעניינו של הנאשם וסבר כי יש מקום להעביר לו מסר חד משמעי לגבי חומרת מעשיו.

על פי תסקירי שירות המבחן מיום 8.6.2021 ומיום 8.7.2021, לא ניתן היה להתחיל בבחינת התאמתו של הנאשם לקהילה טיפולית בשל העדר מימון 25% מעלות הטיפול. בתסקיר מיום 8.7.2021, הוסיף שירות המבחן כי על פי שב"ס הנאשם לא שולב בהליך טיפולי במסגרת מעצרו.

התייחסות קצינת אסירים בבית הסוהר "אלה" מיום 25.07.2021

10. בבדיקה שנערכה לגבי השתלבות הנאשם בקבוצות בבית המעצר אוהלי קידר עלה כי הנאשם שולב בקבוצת

כישורי חיים ושולב פעמיים בפעילויות נושאות חד פעמיות בהנחיית קצינת החינוך.

החל מיום 14.7.2021 משתתף הנאשם בקבוצת הכנה לטיפול כאשר נכח במפגש אחד מתוך שניים, בשל נסיעה לדין בעניינו.

בנוסף, הביע הנאשם מוטיבציה לשילובו בעתיד במחלקה הטיפולית בתחום ההתמכרויות.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש

11. ב"כ המאשימה הציג את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וכן גזר דין בתיק תפ"ח 58881-09-16 (בית המשפט המחוזי באר שבע) מיום 14.9.2017 ואת כתב האישום באותו תיק פשיעה חמורה. מעיון בגזר הדין עולה כי לחובת הנאשם תלוי היה ביום ביצוע העבירה ועומד מאסר מותנה בן 8 חודשים בגין כל עבירת אלימות. הוא טען כי מדובר באחד המקרים החמורים של עבירות האלימות במשפחה. בתוך כך טען, כי הנגישות של קורבן העבירה בעבירות אלימות במשפחה למערכת המשטרתית או הסיוע היא מורכבת ולאורך ההליך דנא, כפי שהובא בתסקירים, כיוונה המתלוננת לטובת הנאשם ולא לטובתה שלה או לטובת הקטין שהיה נוכח בעת ביצוע העבירות. המניעים האפשריים לכך הם פחד ואימה מהנאשם או תלות כלכלית בו או הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה, ובמקרים כאלה הגשת התלונה הופכת להיות עניין קשה וטעון.

ב"כ המאשימה הקריא קטע מתורגם מהקוראן המדגיש את חשיבות מערכת היחסים המשפחתית ("אתם המאמינים אל תיקחו נשים לנחלה בלתי אם תואלנה, דברו איתן רכות.... אם איש יענה את אשתו בקצפו ובשנאתו אותה לא תישאו חטא בעשותכם שלום ביניהם כי אהבה טובה מפרידה" (הקוראן, סורה 4, חזון הנשים)) וטען כי מעשי הנאשם נחשבים לחמורים אף לפי הדת שלו ועלולים לסמן את הבאות לגבי גורלה של המתלוננת, עד כדי סכנת חיים.

ביחס לנסיבות העבירה טען ב"כ המאשימה, כי מעשיו של הנאשם כללו אכזריות והשפלה. הנאשם הצליף במתלוננת שוב ושוב, מספר רב של פעמים, כאשר הקטין ישן לצידה וללא כל התגרות מצידה. בנוסף הכה בה הנאשם באגרופיו כאשר הוא רכון מעליה בזמן שהיא מרותקת למיטה ללא יכולת לזוז ונשך אותה בצווארה, וב"כ המאשימה טען כי יש בכך גם יסוד של אלימות מינית.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וטען כי מתחם הענישה ההולם למקרה זה נע בין 30 ועד 48 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם ריצה בעבר 24 חודשי מאסר בגין עבירת אלימות בנסיבות דומות כלפי אישה אחרת כאשר גם באותו מקרה שמה עם אותה אישה משקאות אלכוהוליים ולאחר זמן מה תקף אותה ללא כל התגרות מצידה; לכן סבר כי מאסרו הקודם לא הרתיע אותו מלבצע את העבירות דנא ויש צורך בהרתעתו מפני ביצוע עבירה נוספת. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת באותן עבירות קיים גם צורך בהרתעת הרבים.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן וטען כי השתתפות הנאשם בקבוצות במהלך שהותו במאסר נבעה מתוך

מטרה להיטיב עם התוצאה העונשית וממניעים חיצוניים בלבד. בנוסף טען כי החברה כבר "השקיעה" את הונה בנאשם שהשתתף בעברו בקבוצות טיפוליות אולם ללא הועיל ומצבו אף הוחמר.

ב"כ המאשימה טען כי מתלוננת העבירה היא ה"אישה המוכה" אשר מגנה על התוקף שלה ומתארת אותו כאדם טוב ואכפתי שאינו אלים אולם, שומה על בית המשפט לראות את התמונה האמיתית, אשר משתקפת ממעשיו האכזריים ומתסקיר שירות המבחן בעניינו.

לבסוף עתר ב"כ המאשימה, למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם ולהשית עליו 38 חודשי מאסר בפועל ובנוסף להפעיל את מאסרו המותנה במצטבר.

בנוסף לעונש המאסר, עתרה המאשימה להשית על הנאשם קנס מכביד, פיצוי לנפגעת העבירה על אף שכנראה אותו תשלום יעבור מכיס לאותו כיס וכן מאסרים מותנים מכבידים והתחייבות כספית בסך 10,000 ש"ח.

טיעוני הנאשם לעונש

12. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם יליד 1992, אב לילד בן כשנה, אשר שוהה במעצר (שתנאיו קשים ממאסר) מזה 8 חודשים.

אשר למתחם הענישה טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה אליו עתרה המאשימה כפול ומשולש ממתחם הענישה הנהוג והפנה לנוהל מתחם הענישה של התביעות שהופץ בשנה וחצי האחרונות (נ/1). לטענתו, מתחם הענישה ההולם בעבירות שביצע הנאשם תחילתו במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. בתוך כך טען, כי תכלית תיקון 113 היא ליצור ענישה שוויונית בין נאשם אחד לאחר, כדי שלא ייווצר מצב לפיו בעבירות זהות, דומות, המתחם יהיה שונה בצורה קיצונית. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר תומכת במתחם אליו עתר ועמד על ההבדלים בין הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה למקרה זה וטען כי שם דובר במקרים חמורים יותר ואילו במקרה של הנאשם לא דובר באירוע מתמשך.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ביצע את העבירות כאשר הוא והמתלוננת שרויים בגילופין ומדובר באירוע נקודתי בלבד. המתלוננת תיארה את הנאשם כאדם טוב, אכפתי, דואג, מכבד ולא אלים אשר עם שחרורו ממאסר בתיק אחר, התחיל לשתות פעם בשבוע ואז בתדירות גבוהה יותר. ב"כ הנאשם טען כי לא מדובר בתסמונת האישה המוכה. המתלוננת ראתה את האירוע כחמור והיא זאת שהגישה את התלונה נגד הנאשם. העובדה שהיא והנאשם רוצים לחזור להתגורר יחד אינה הופכת אותה בהכרח לאישה מוכה. על כן, ביקש כי בית המשפט ייתן משקל לבקשתה של המתלוננת להקל עם הנאשם ולעובדה שלנאשם יש בן קטן שכמעט לא שהה במחיצתו.

הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה, ניסה לעבור טיפולים למרות שאין לו מימון. על אף קורות חייו כפי שעולים מתסקיר שירות המבחן ניהל הנאשם אורח חיים שמבוסס על אמן וכיבוד הדדי ובחר לקבל את המתלוננת עם בנה הפעוט בעוד שהמתלוננת מוכרת לרווחה בעקבות תיק אחר ומה שהיה לה עם בעלה הקודם. עוד טען כי הנאשם היה מפרנס את המשפחה והרקע לביצוע העבירות הוא עם שחרורו ממאסר בתקופת הקורונה, כאשר חווה קשיים למצוא

עבודה ובאותה עת נולד להם ילד, מה שגרם לו ללחץ קיומי לפרנס את משפחתו, לשלם שכירות ולדאוג למוצרי מזון ותמ"ל. מצב זה הכניס אותו ואת המתלוננת למשבר ואז החלו הנאשם והמתלוננת להגדיל את צריכת האלכוהול אלכוהול זה שלט בגופו עת ביצע את העבירות - לא קנאות או אובססיות למתלוננת.

הנאשם משתתף וסיים מספר קבוצות טיפוליות ביניהן; כישורי חיים וקבוצת התמכרויות ורצה לערוך שינוי אך זה לא צלח מטעמים שאינם בשליטתו. לסיכום עתר ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם בחלק הנמוך עד בינוני של מתחם העונש האמור לעיל, ששקול לכדי 8 חודשי מאסר. עוד ביקש לחפוף את המאסר המותנה עם עונש המאסר במלואו. ב"כ הנאשם טען כי מצבו הכלכלי של הנאשם רעוע ושקנס לא יטיב עם הנאשם, המתלוננת או הילדים ועל כן עתר להימנע מענישה כלכלית ובקש להשית עליו התחייבות כספית.

13. הנאשם בדבריו לעונש, אמר שהוא לא רוצה להגיד איך תמך במתלוננת אך עשה זאת. שהוא לוקח אחריות והוא בשיקום בבית הסוהר ורוצה להשתחרר ולעשות שינוי. סיפר כי המתלוננת לא נמצאת בדיון כי היא שוהה אצל אחותו אך הייתה מגיעה אם הייתה באילת. אמר שיש לו ילד ולמתלוננת ילד והם מגדלים אותם ביחד ושאה שלו בחו"ל שולח למתלוננת כסף לממן אותה ואת השכירות. לבסוף סיפר שהוא משולב בקבוצות לגמילה מאלכוהול, מסמים, וקבוצות תעבורה וכישורי חיים ואתמול היה צריך להתחיל קבוצה חדשה ושהוא עובר לאגף טיפולי שם יראה מה יהיה. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

14. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה, הוא העיקרון המנחה בענישה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה, מידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

15. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה והפגיעה בנסיבות מחמירות הינו הזכות להגנה על שלמות גוף האדם - מהחשובים במארג הערכים החברתיים. כמו כן, הזכות לשמירה על ביטחונם וכבודן של נשים בפרט כאשר עבירות האלימות כלפיהן בתוך בית המשפחה אשר אמור להוות עבורן מקום מבטחים. לעבירות התקיפה כלפי בת זוג נודעת חומרה יתירה, לה המחוקק קבע כפל עונש בשל נסיבה זו, שכן על פי רוב מופעלת האלימות בידי החזק כלפי החלש ולאותה עבירה נלווית פגיעה באמון הבסיסי הקיים במרקם הטבעי בתוך מערכת מבוססת על אמון.

16. לעניין החומרה המיוחדת שבעבירות אלימות במשפחה, אפנה לפסיקתו של כב' השופט ס. ג'ובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה

הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

17. למרבה הצער, תופעת אלימות כלפי בנות זוג אינה שוככת. בתי המשפט על ערכאותיהם חוזרים על צורך השעה והתגייסות מערכת המשפט על מנת לסייע במיגור התופעה באמצעות ענישה מחמירה. ראו לעניין זה רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוו נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות כלפי המתלוננת, בת זוגו – נתתי דעתי לאלימות הפיזית שהופעלה מצדו של הנאשם, ובולטת בחומרתה האלימות העולה מהכאתה באמצעות הצלפות כבל חשמל, כאשר למעשה זה נלווה מימד של השפלה וביזוי. עוד נתתי דעתי לאלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת בכך שמשך אותה מרגליה ממיטת הילדים למיטתם המשותפת והיא אינה לובשת מכנסיים, רכן עליה והלם בה באגרופיו בעודה מרותקת למיטתם.

אותם מעשים נעשו בנוכחותו של הקטין שהיה בן כשנתיים במועד ביצוע העבירה וישן באותה העת לצד המתלוננת. אף אם ישן בתחילה הרי שהדעת נותנת שהתעורר בשלב כלשהו בעקבות מסכת האלימות המתמשכת שהחלה בהצלפות כבל החשמל כשלא ברור כמה זמן זה נמשך. באורח נס לא ניזוק הקטין בגופו בעצמו מכבל החשמל שניחת על גופה של המתלוננת הסמוך אליו. יש ליתן את הדעת לנזק הרגשי-נפשי הכרוך במעשיו של הנאשם ושיכול ונגרם הן למתלוננת והן לקטין. באותו הקשר יוער, כי מעצם החשיפה לאלימות נהפכים הקטינים לקורבנות משניים בעצמם.

בתוך כך נתתי דעתי לפוטנציאל הנזק אשר היה טמון במעשיו של הנאשם, כאשר ברי כי הלקאתה של המתלוננת באמצעות כבל חשמל והלימת אגרופים בפניה ונשיכתה בצווארה, עלולים היו לגרום למתלוננת נזקים גופניים חמורים יותר מאלה שנגרמו בפועל.

כמו כן נתתי דעתי לנזק שנגרם למתלוננת בדמות שפשופים לינאריים הנראים כסימני הצלפה במקומות בגבה ובצידי השמאלי של גופה, חבלות בדמות נפיחות על פני הגבה ועפעף עליון שמאל לטרלית עם לסרציה שטחית סגורה המערבת את הגבה וחבלה מדממת בשפה העליונה. התמונות הקשות של גופה ופניה הפצועים של המתלוננת והסימנים שהותיר עליהם הנאשם הוגשו וסומנו ת/2, חרוטות בזיכרוני ומדברות בעד עצמן. בעיקר נשקפות מאותן תמונות האכזריות במעשיו של הנאשם והמאמץ הרב שהפעיל בכל הצלפה עד פציעת העור או הבשר, שנותר אדום וחשוף על אף שהתמונות צולמו רק למחרת.

מעל לכל בולטת בחומרתה העובדה שהנאשם ביצע את מעשי האלימות הברוטאליים ללא כל סיבה והתגרות מצד המתלוננת, שישנה. היא ישנה בחדר הילדים לצד בנה בן השנתיים כאשר החל הנאשם להצליף בה עד זוב דם עם הכבל החשמלי. לא התעלמתי מכך שבעת ביצוע העבירות היה הנאשם שרוי בגילופין, עובדה שלדידי, לא מקלה עם הנאשם (ראו: ע"פ 3182/13 פרץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.12.2013) בו נאמר, מפי כב' השופטת (כתוארה אז) חיות, כי "העובדה כי המערער היה נתון בעת ביצוע המעשים להשפעתם של משקאות אלכוהוליים (במידה כזו או אחרת), אף היא אין בה כדי להפחית ולו במעט מחומרתם של המעשים", ע"פ 5092/06 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.1.2007)). גרירתה של המתלוננת למיטתם המשותפת והרכינה מעליה שיוו לתקיפה מימד מיני והנאשם לא חדל ממעשיו על אף היות המתלוננת מרותקת למיטה, הלא בה באגרופיו בפניה ונשכה בצווארה.

בנסיבותינו, בהינתן האמור לעיל, בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן, מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

18. בחינת הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים של עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ופגיעה - בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד כמפורט להלן:

א. בת"פ 61316-08-16 מדינת ישראל נ' מלקו (נבו 06.09.2018) (הוגש ע"י המאשימה), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים, כליאת שווא, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, היזק לרכוש במזיד, פגיעת בן זוג כשעברין מזוין ו-3 עבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג. הנאשם איים על בת זוגו, המתלוננת, באמצעות הצמדת שבר בקבוק לצווארה ותקיפתה על ידי נעיצתו בחלקים שונים בגופה. דובר באירוע מתמשך במהלכו כלא אותה, איים עליה ופצע אותה. באירוע אחר היכה אותה בראשה דחף אותה לעבר הרצפה וירק לעברה. באירוע אחר שבר את הטלפון הנייד שלה. באירוע אחר במועד שונה, סטר לה וזרק אבן גדולה לעברה שפגעה בגבה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם עבור כל האירועים הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל את גילו הצעיר של הנאשם ואת ניצני השיקום הקיימים בעניינו והשית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים ופיצוי בסך 12,000 ש"ח.

ב. בת"פ 4355-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 19.05.2021), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, ופגיעה כשעברין מזוין. הנאשם היכה את בנו באמצעות מוט ברזל והיכה את בת זוגו בראשה באמצעות המוט, אחז בחוזקה בצווארה וקרע את בגדיה. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למתלוננת נפחות בצד שמאל של ראשה. לבן נגרם חתך בצדו השמאלי של המצח ונזקק לטיפול רפואי והדבקה של החתך. בית המשפט קבע מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נע בין 18 ועד 42 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. בית המשפט קבע כי קיים דמיון בין העבירות שביצע הנאשם במקרה דנא לבין אלו שביצע בתיק ישן משנת 2011 בעניינו (כלפי אותם קורבנות) וקבע כי יש צורך בהרתעתו והשית עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל (נבו 10.01.2021) (הוגש ע"י המאשימה), נדחתה בקשת רשות הערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בערעור על גזר דינו של בית משפט השלום (הח"מ). המבקש הורשע

במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבל ממשית כלפי בן זוג – לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין ו-3 עבירות תקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. לאחר שצבט אותה בעודה ישנה. הכניס המבקש את ידו לחזה של המתלוננת ולחץ עליו בחוזקה, הכה אותה בגבה ושרט את ידיה. משביקשה ממנו המתלוננת להפסיק, אחז בה המבקש והשליך אותה לרצפה, רכן מעליה, הכה אותה בסטירות לפניה ובעט עם רגלו ברגליה. בהמשך אותו יום השליך את המתלוננת לעבר ספה בחדר, הכה אותה בסטירות לפניה, בעט ברגליה, נשך אותה בידה וכשניסתה להימלט לחדר השירותים, משך אותה בכוח והשליך אותה על הספה, הכה בפניה ובעט ברגליה. לאחר שנמלטה תפס המבקש את המתלוננת, השליך אותה על הרצפה, בעט ברגליה וסטר לה בפניה. המתלוננת נסה לעבר דלת החדר, פתחה אותה וצעקה לעבר עובדי בית המלון, המבקש אמר לעובדי המקום שלא יתערבו כי זו אשתו, גרר את המתלוננת על הרצפה בכך שמשך אותה בכוח מידיה, הכניס אותה בחזרה לחדר וסגר את הדלת. ב-2 מועדים שונים תקף הנאשם את המתלוננת בכך שצבט את המתלוננת בידה, משך ותלש את שערות ראשה ובמקרה אחר סטר לה. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם על 12-36 חודשי מאסר בפועל תוך שקבע כי בית המשפט השלום נתן משקל יתר למדיניות הנוהגת על פי הפסיקה שסקר, על פני שאר שיקולי הענישה והשית על המבקש עונש מאסר בפועל של 20 חודשים.

ד. בת"פ 22547-08-20 מדינת ישראל נ' ו.י. (נבו 27.01.2021), אושר עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 3,500 ש"ח שהוטלו על נאשם שהורשע בביצוע עבירה של פגיעת בן זוג. הנאשם והמתלוננת שתו משקאות אלקהוולים. המתלוננת עזבה את הדירה בה שהו והנאשם יצא אחריה, ודקר אותה 2 דקירות בבטן ובגב עם סכין. המתלוננת נזקקה לניתוח ואשפוז של מספר ימים.

ה. ברע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 10.02.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור ועונשו של הנאשם בערעור למחוזי נותר על כנו. הנאשם הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, 3 עבירות של היזק לרכוש במזיד ו-2 עבירות איומים. הנאשם הגיע לדירתה של המתלוננת בירושלים, נטל את מכשיר הטלפון שלה מידיה, וניפץ אותו על קיר הבית. מיד בהמשך, היכה המבקש את המתלוננת בפניה, ומשך בשערה, עד אשר נפלה ארצה. בעוד המתלוננת שרועה על הרצפה, החל המבקש לבעוט ברגליה ולהכותה באמצעות ידיו בפניה ובראשה וגרם נזקים לדירתה. הנאשמת נמלטה עם שלושת ילדיה הקטינים. נקבע כי מתחם הענישה למעשיו של המבקש נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הושתו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ובבית המשפט המחוזי הופחת עונשו ל-18 חודשים.

ו. ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 21.05.2015), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם סמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה. במקרה קודם הפשיל את מכנסיה והיכה בה בישבנה באמצעות חגורה. עבור כל אחת מעבירות התקיפה נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן שכן המבקש לא החל בהליך טיפולי שיש בו להצביע על סיכויי שיקום. לבסוף נגזר על המבקש עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית המשפט השלום עשה חסד עם הנאשם עת חפף את מתחמי הענישה.

ז. בעפ"ג 57820-01-15 יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל (12.3.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

ח. בת"פ 6064-12-14 משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' פלוני (20.7.2015), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפת בת זוג. כמתואר באישום הראשון, בעקבות ויכוח שהתגלע ביניהם, היכה הנאשם את המתלוננת (רעייתו) במכות אגרופ בפניה ובראשה וחנק אותה, משך בשערותיה, השליך אותה על הרצפה, דרך עליה, זרק את המכשיר הנייד שלה על הרצפה ואיים עליה. במועד אחר, בעת שהייתה בהריון קילל אותה הנאשם והכה בראשה. לנאשם עבירה אחת קודמת. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים והפעיל עונש מע"ת מאסר על תנאי כך שסה"כ ירצה הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ט. ברע"פ 361/16 באסל בן אחמד עזאם נ' מדינת ישראל, אושר עונש 10 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם שהורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק העונשין. הנאשם הכה את המתלוננת, בת זוגו, באמצעות צינור מים. לנאשם עבר פלילי מכביד ותסקיר שלילי בו הומלץ על הטלת ענישה מוחשית הרתעתית.

עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים. למעט הפסיקה בעניין עבד עאבדין ובעניין מלקו אשר סקרתי לעיל, לא ראיתי ללמוד מיתר הפסיקה שכללה נסיבות שונות מהמקרה דנא כאשר באף אחד מגזרי הדין לא יוחסה עבירה של פגיעה בשילוב עבירות נוספות (למעט בת"פ 2731-09-19 מדינת ישראל נ' אלמקייס (03.02.2020) שם אושר הסדר טיעון של מאסר בפועל למשך 30 חודשים והפעלת מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר).

19. לאור הפסיקה לעיל כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ואת מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, החלטתי כי המתחם הראוי נע בין 12 חודשי מאסר ועד 30 חודשים, מהנימוקים הבאים:

ראשית - לחומרה - הנאשם לא השתמש בידיו או אגרופיו אלא בכבל חשמלי שפגיעתו חמורה יותר.

שנית - לקולה - יש לאבחן מקרה זה ממקרים בהם עשה נאשם שימוש בסכין או בשבר בקבוק. במקרה הנוכחי מדובר כאמור בכבל חשמלי שפגיעתו פחותה.

שלישית - אף זאת לקולה - מדובר באירוע נקודתי ולא בסדרת אירועים.

רביעית - לחומרה - מדובר בעבירה של פציעת בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג שהעונש המירבי לצידן הוא 6 שנים ולא איומים או תקיפה סתם בנסיבות מחמירות שחומרתן פחותה - וזאת לאחר הרשעתו הקודמת בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לא נגד בת זוג, שבגינה נגזר עליו בהסכמה עונש מאסר של 24 חודשים.

חמישית - לחומרה - מידת וסוג האלימות שהופעלה - הצלפה באמצעות כבל חשמל, הלימת אגרופים בפניה של המתלוננת ונשיכתה בצווארה.

שישית - ביצוע העבירה ללא חשש מהמאסר המותנה בן 8 החודשים התלוי ועומד על ראשו.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. על פי התרשמות שירות המבחן, הנאשם מנהל אורח חיים שולי, המאופיין בשימוש בחומרים ממכרים ומעורבות בפלילים. שירות המבחן העריך כי הרצון שהביע הנאשם להשתלב בטיפול הינו חיצוני ונבע מתוך רצון להשפיע על הליכי המשפט המתנהלים נגדו ולא מתוך הבנה לבעייתיות בדפוסי התנהלותו ורצון לבוחנם לעומק וסבר כי יש מקום להעביר לו מסר חד משמעי לחומרת מעשיו. על פי התייחסות קצינת אסירים ביס"ר אלה, הנאשם שולב בקבוצת כישורי חיים והשתתף במפגש הכנה לטיפול והביע מוטיבציה לשילובו בעתיד במחלקה הטיפולית בתחום ההתמכרויות. עובדה זו כשלעצמה אין די בה כדי לקבוע כי בעניינו של הנאשם מתקיים הליך שיקומי משמעותי אולם לאותה מוטיבציה יינתן משקל מה.

גזירת העונש ההולם

21. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

22. במכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר וחסך את העדת המתלוננת על כל המשתמע מכך. כן נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם שהה במשך למעלה מ-7 חודשים במעצר (מיום 26.11.2020), מאחורי סורג ובריא. ברי, כי המעצר איננו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם אין חולק כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, ולכן מצאתי להעניק לנסיבה זו משקל מסוים שייזקף לקולא. הבאתי בכלל חשבון כי הנאשם מגדל 2 קטינים, ושמאסר ממושך מאחורי סורג ובריא יפגע אף במשפחתו. לא התעלמתי מעמדת המתלוננת כפי שהובאה בתסקיר שירות המבחן, שנהיר כי מעוניינת לנסות לעבוד ביחד עם הנאשם על שיקום היחסים ביניהם אולם לאחר שיעבור טיפול בין כותלי הכלא או מחוצה לו. כן נתתי דעתי ליתר מאפייניו של הנאשם ובכלל זה לנסיבות חייו המורכבות כפי שפורטו בהרחבה לעיל.

23. במסגרת השיקולים לחומרה הבאתי בחשבון את העובדה שלנאשם עבר פלילי בתחום האלימות והסמים מהעת האחרונה.

בת"פ 58881-09-16, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק

העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 07.09.2016 תקף הנאשם את המתלוננת אשר התארכה באותו ערב בביתו לאחר שהזמינה אליו ואמר לה שתהיה מוגנת אצלו. הוא נעל את הדלת, הזמינה לשבת במיטתו כשהוא ממשיך ומרגיע אותה, ולאחר מכן דחפה בחוזקה במטרה להשכיבה על המיטה. בשל הדחיפה נשכבה המתלוננת. לאחר ואז הנאשם רכן מעליה. המתלוננת דחפה אותו וביקשה ממנו לעזוב אותה, בתגובה החל להכות אותה בידה ובפניה ובפלג הגופה העליון וצעק לעברה "את תזכרי מי זה נלסון כל החיים שלך, אני נלסון ואת לא תשכחי את זה לעולם" כעבור מספר דקות, המתלוננת קמה מהמיטה, התלבשה וביקשה מהנאשם לעזוב את הדירה, הנאשם הרשה לה והיא עזבה. בתיק זה אישר בית המשפט המחוזי את הסדר הטיעון והשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

בת"פ 57975-02-20 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973. בגין עבירה זו הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים במסגרת גזר דין שניתן ביום 07.04.2020.

בתוך כך נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע את העבירה כאשר מעל ראשו מרחף כאמור מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוטל עליו בת"פ 58881-09-16. מאסרו המותנה, המאסרים הממושכים שריצה וההליכים הפליליים שהתנהלו עד לעת האחרונה בעניינו לא הרתיעו את הנאשם לשוב ולבצע עבירות נוספות. לשיקול ההלימה יש לתת משקל בכורה על מנת לגמול לנאשם על מעשיו, להגן על הציבור, בפרט ציבור הנשים ולהרתיע את הנאשם מביצוע עבירות דומות.

המאסר המותנה

24. אין חולק כי נגד הנאשם עומד מאסר מותנה בן 8 חודשים שניתן ביום 14.09.2017 בת"פ (מחוזי באר-שבע) מיום 14.09.2017 שהינו בר הפעלה. עבירת התנאי היא תקיפה הגורמת חבלה ממשית - לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ובתקופת התנאי ביצע הנאשם עבירה זו אם כי בנסיבות מחמירות - כלפי בת זוג. שיקולי השיקום היחידים שיש לקחת בחשבון הם אותה מוטיבציה שהביע הנאשם להשתתף בתהליך גמילה מהתמכרויות במסגרת בית הסוהר. בשל אותה מוטיבציה אשית עליו את עונש המאסר המותנה כאשר 5 חודשים ירצו במצטבר ו-3 חודשים בחופף.

25. נוכח כל אלה כאמור, ימוקם עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה אותו קבעתי.

סוף דבר

26. אשר על כן אני דנה את הנאשם לעונשים כדלהלן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 25 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו - 26.11.2020.

הפעלת מאסר על תנאי - מפעילה בזאת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 14.09.2017 בתיק פלילי מספר 58881-09-16 של בית משפט המחוזי בבאר שבע, לתקופה של 8 חודשים וזאת לריצוי 5 חודשים במצטבר ו-3 חודשים

בחופף לכל עונש מאסר אותו מרצה הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 26.11.2020 .

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים ולמעט תגרה.

התחייבות - הנאשם יתחייב כי הוא ישלם סך של 5,000 ש"ח, אם תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור על כל עבירת אלימות.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אלול תשפ"א, 10 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.